

N:o 50.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 17 Maj 1871.
— — — — Andra Kammaren den 17 — —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, angående regleringen af utgifterna under Riksstatens Nionde Hufvudtitel.

(Stats-Utskottets Utlåtanden N:ris 18 & 40 samt Memorial N:o 43).

S. A. K.

Efter pröfning af såväl Eders Kongl. Maj:ts nådiga Propositioner, som af hvad under innevarande Riksdag i öfrigt förekommit beträffande utgifterna under Riksstatens Nionde Hufvudtitel, får Riksdagen underdånigst anmäla sina dervid fattade beslut.

Pensionsstaten.

I:o. Sedan Rikets Ständer vid 1862—1863 årens riksdag, med bifall till framställt nådigt förslag om bildande af en pensionsanstalt för fartygsbefälhafvare, styrmän och annat sjöfolk, medgifvit, att till en sådan pensionsanstalt finge af tullmedlen utgå ett emot den såkallade föringen ungefärligen svarande belopp, hvilket skulle bestämmas i förhållande till lästetalet af de fartyg, till hvilkas besättningar föring utgått, och med detta efter vissa grunder ökas, så att, enär lästetalet af de till utrikes sjöfart under de sistförflutna åren begagnade svenska fartyg uppgått till emellan 110,000 och 120,000 läster, anslaget för det dåvarande fastställdes till 24,000 R:dr, eller närmast det belopp, som föringen vid denna tidpunkt utgjorde, men framdeles blefve ökad med 1000 R:dr för hvarje fullt femtusental utöfver 120,000, hvarmed lästetalet å sådana fartyg kunde

komma att tillväxa; så och efter det Eders Kongl. Maj:t, som, på grund af Rikets Ständers ofvanberörda beslut, den 29 Januari 1864 förordnat om inrättande af en dylik pensionsanstalt och för densamma utfärdat reglemente, vid 1865—1866 årens riksdag äskat, att ofvannämnda belopp, 24,000 R:dr, måtte såsom *förslagsanslag* å Nionde Hufvudtiteln uppföras under rubrik: »Bidrag till handelsflottans pensionsanstalt, att af tullmedlen direkte utgå», blef denna nådiga framställning af Rikets Ständer på det sätt bifallen, att beloppet 24,000 R:dr uti 1867 års Riksstat uppfördes, men icke såsom förslagsanslag utan under benämning af *reservationsanslag*, hvilken egenskap anslaget fortfarande bibehållit, äfven sedan det till följd af indragning utaf anslaget till Handels- och sjöfarts-fonden vid 1869 års riksdag höjdes med ett belopp af 50,000 R:dr, motsvarande det förut från nämnda fond till pensionsanstalten utgående bidrag.

Enligt hvad Stats-Kontoret hos Eders Kongl. Maj:t i uderdånighet anmält, hade direktionen öfver pensionsanstalten, hvilken för hvardera af åren 1867 och 1868 från General-tullstyrelsen utbekommit hela det beviljade anslaget, 24,000 R:dr årligen, derjemte under sistnämnda år uppburit ett belopp af 1000 R:dr, såsom tillökning i 1867 års anslag; och då pensionsanstalten, jemlikt det för densamma utfärdade reglemente, tillförsäkrats att, i enlighet med ofvannämnda beräkningsgrund, från statsverket utbekomma ifrågavarande ersättning, men det för ändamålet i riksstaten uppförda reservationsanslag, såsom sådant, icke finge öfverskridas, hade Statskontoret ansett den i 1867 års anslag uppkomna bristen böra öfverföras till sådana förskott, hvilka borde hos Riksdagen till ersättande anmälas; hvarjemte Statskontoret hemställt, det Eders Kongl. Maj:t måtte hos Riksdagen göra framställning derom, att ifrågavarande anslag, i öfverensstämmelse med de för dess beräknande af Riksdagen bestämda grunder, finge uppföras såsom förslagsanslag.

Då lästetalet af de i utrikes sjöfart använda svenska fartyg på de sednare åren så tillvuxit, att berörda lästetal, som vid 1862—1863 årens riksdag antogs till 120,000 svåra läster, (69,120 nyläster), enligt Kommerskollegii berättelser, uppgått år 1868 till 73,438 nyläster och år 1869 till 81,196 dylika läster, så syntes ock den del af det för pensionsanstalten nu uppförda anslag, som utgjordes af omförmälda, föringen motsvarande belopp, efter beräkning af ofvannämnda lästetal för år 1869, böra förhöjas med 4000 R:dr; och har Eders Kongl. Maj:t derföre föreslagit, att det för *Handelsflottans pensionsanstalt* nu uppförda, af tullmedlen direkt utgående *reservationsanslaget* måtte med 4000 R:dr förhöjas till 78,000 R:dr, och att samma anslag tillika måtte uppföras såsom *förslagsvis* beräknadt i den mening, att den utbetalning till nämnda pensionsanstalt, som på grund af anslaget må ega rum, skall, utöfver de 50,000 R:dr, som vid 1869 års Riksdag beviljades i stället för det till pensionsanstalten förut utgående bidraget från Handels- och sjöfarts-fonden, utgöra, såsom motsvarande den s. k. föringen, dels 24,000 R:dr och dels derjemte 1000 R:dr för hvarje fullt tal af 2,880 nyläster (5,000 svåra läster), hvarmed lästetalet å svenska i utrikes sjöfart använda fartyg öfverstiger 69,120 nyläster (120,000 svåra läster).

Riksdagen har denna nådiga framställning bifallit och alltså såsom bidrag till Handelsflottans pensionsanstalt, att af tullmedlen direkt utgå, å Nionde Hufvudtiteln uppfört ett *förslagsanslag* å 78,000 R:dr.

2:o. Under omförmälände, hurusom vid föregående riksdagar förslag blifvit framställda derom, att staten skulle helt och hållet befrias från skyldigheten att pensionera sina embets- och tjänstemän, derigenom, att åt dessa bereddes tillfälle till inträde i en allmän lifförsäkrings- och pensions-anstalt, men att ett hinder för dessa förslags genomförande ansetts förefinnas i den omständigheten, att någon på erkänt goda och pröfvade grunder inrättad och under behöriga kontroller förvaltad anstalt för lifräntors meddelande icke funnes att tillgå, har af enskild motionär blifvit hos Riksdagen föreslaget, bland annat, att inom Civilstatens pensionsinrättning en särskild lifränteanstalt måtte bildas för alla civila tjänstemän och dess förvaltning af pensionsinrättningen bekostas; att alla, som till civil tjänst blefve befordrade, sedan en sådan lifränteanstalt blifvit inrättad, skulle vara förbundne att der årligen insätta ett visst belopp, exempelvis 3 procent af lönen; att de vid afgang ur statens tjänst berättigades, jemte nuvarande pension från Civilstatens pensionsinrättning, åtnjuta den lifränta, hvartill deras insatser genom ränta, andel i arfsvinst och grundfondens afkastning lemnade tillgång; och att det civila pensionsväsendet måtte enligt dessa grunder så ordnas, att, utan statens betungande, embets- och tjänstemän, i stället för pension å Allmänna indragningsstaten, måtte beredas tillfälle till en motsvarande lifränta i Civilstatens pensionsinrättning. Härförutom har af annan motionär påyrkats utredning, huruvida icke staten skulle kunna helt och hållet befrias från skyldigheten att pensionera sina embets- och tjänstemän, derigenom, att åt desse bereddes tillfälle att i en allmän lifförsäkrings- eller pensionsanstalt vinna inträde, dels genom att för ändamålet använda befintliga besparingar i Civilstatens pensionsinrättning, dels genom af embets- och tjänstemännen skeende insättningar, hvilka insättningar kunde, om så befunnas nödigt, till en början af staten bekostas.

Sedan Rikets Ständer, i underdånig skrifvelse den 27 Februari 1858 anmält, att de, vid behandlingen af de till Nionde Hufvudtiteln hörande frågor, funnit dittills gällande pensionsförfattningar, såsom i viss mån bristfälliga, behöfva omarbetas, med anledning hvaraf och då det syntes nödigt, att de i särskilda författningar spridda stadganden angående pensionsväsendet blefve i en enda sammanförda, Rikets Ständer anhållit, att en revision af nämnda stadganden måtte företagas och förslag till ändamålsenligt ordnande af pensionsväsendet uppgöras och för Rikets Ständer framläggas, tillsatte Eders Kongl. Maj:t den 19 Juni 1858 en särskild komité, med uppdrag att, efter granskning af de stadganden, som låge till grund för pensions erhållande af allmänna medel eller af särskilda, utaf staten understödda pensionsinrättningar, uppgöra och till Eders Kongl. Maj:t i underdånighet aflemna förslag till ett ändamålsenligt ordnande af pensionsväsendet i

allmänhet. Den 27 September 1862 afgaf komitéen betänkande i ämnet, och sedan ej mindre civilstatens fullmäktige än äfven direktionen för Civilstatens pensionsinrättning häröfver inkommit med infortrade underdåniga utlåtanden, är denna fråga på Eders Kongl. Maj:ts nådiga pröfning ännu beroende.

Hvilka än anledningarne till tjenstemännens pensionering af staten från början må hafva varit, torde väl icke kunna förnekas, att staten genom beviljande af en dylik förmån kunnat undgå en högre aflöning till tjenstemännen, då desse icke behöft vara betänkte på sin utkomst efter det de blifvit uttjente, likasom tjenstemännen af samma anledning kunnat åtnöjas med en lägre aflöning.

Båda dessa synpunkter böra derföre tagas i betraktande, om man afser att praktiskt lösa frågan om tjenstemännens pensionering och vill undgå att lemna den i dess nuvarande skick.

Att, på sätt föreslaget blifvit, bereda tjenstemännen tillfälle till inträde i en allmän lifförsäkrings- och pensionsanstalt genom insättningar, hvilka skulle af staten bekostas, skulle, enligt Riksdagens förmenande, föranleda större utgifter, än dem staten nu får för pensioneringen vidkännas. Att deremot ålägga tjenstemännen att utom det bidrag till Civilstatens pensionsinrättning, som de redan äro pligtige att utgifva, dessutom skatta till en ny lifränteanstalt, synes äfven hafva sina betänkligheter. Utan att derföre ifrågasätta någon alltför stor rubbning i nuvarande förhållanden, har Riksdagen likväl trott en lindring i statens utgifter för pensioneringen kunna åvägabringas derigenom, att Civilstatens pensionsinrättning så ordnades, att densamma kunde öfvertaga hela bestyret med civila tjenstemäns pensionering. Af den utredning angående nämnda inrättnings bildande, som ofvanbemälda komité meddelat, framgår äfven, att detta ursprungligen varit det syftemål, som dervid varit afsedt. Enligt Kongl. Kungörelsen den 29 Juni 1798 anslogs till denna inrättning »såsom en början och grundläggning derjemte för framtida fullständigare pensionsinrättning» ett belopp af 15,000 R:dr årligen, att efter vissa föreskrifter användas. Civilstatens pensionsinrättnings grundfond bildades ock af de från och med år 1802 uppkomna besparingar å berörda anslag, och utgjorde, enligt uppgift i ofvannämnda komitébetänkande, den 3 Juni 1825, då densamma af Statskontoret till inrättningen öfverlemnades, 397,614 R:dr 27 öre.

Utom det oegentliga deruti, att tjenstemän pensioneras dels från Allmänna in-dragningsstaten och dels från en särskild af statsmedel understödd pensionsfond, är det otvifvelaktigt en misshushållning att, caktadt staten åtagit sig att från Allmänna in-dragningsstaten pensionera embets- och tjenstemän, likväl på samma gång med statsbidrag understödja en annan, till en del på delegarnes bidrag grundad fond af den beskaffenhet, att den i anseende till de derifrån utgående pensionernas otillräcklighet allt mindre och mindre för sitt afsedda ändamål anlitas. Rättigheten till pension från Civilstatens pensionsinrättning har nemligen, på sätt komiterade upplyst, varit så föga begagnad, att de årligen utgifna pensionerna icke ens uppgått till beloppet af det inrättningen af statsmedel beviljade anslag. En rättelse härutinnan torde ju förr desto heldre

böra vidtagas, då Civilstatens pensionsfonder, enligt hvad revisionsberättelserna gifva vid handen, årligen ökas med ganska betydliga belopp, hvilka, enligt hvad nyss är nämndt, icke kunnat till sitt ursprungliga ändamål användas. På grund af hvad sålunda blifvit anfördt, anhåller i underdånighet Riksdagen att Eders Kongl. Maj:t täcktes tillse, om och på hvad sätt Civilstatens pensionsinrättning må kunna så ordnas, att den sättes i stånd att helt och hållet öfvertaga samtliga civila tjänstemäns pensionering, så att dylik pensionering från Allmänna indragningsstaten komme att upphöra.

Allmänna Indragningsstaten.

3:o. Med bifall till Eders Kongl. Maj:ts derom gjorda nådiga framställningar har Riksdagen för nedannämnde personer beviljat å Allmänna indragningsstaten pensioner till följande belopp, nemligen:

för Soldaten vid Westgöta regemente Gustaf Munters enka, *Maja Stina Svensdotter Munter*, 50 R:dr årligen, att utgå från innevarande års början så länge hon lever ogift, samt för hvarje af hennes och Munters tre minderåriga barn, dottern *Cajsa Lisa*, född den 7 Juli 1865, och sönerna *Johan Ludvig*, född den 1 Juli 1867, och *Gustaf Gottfrid*, född den 21 Januari 1870, 25 R:dr, att likaledes från början af innevarande år och framgent årligen utbetalas, intilldess barnet uppnått 15 års ålder eller derförinnan med döden afgår;

för Vaktknekten vid länsfängelset i Linköping *Nils Nilsson* 400 R:dr, att från och med månaden näst efter den, då han erhåller afsked från vaktknechtsbefattningen vid berörda fängelset, för hans återstående lifstid årligen utgå;

för Furiren vid Första Lifgrenadierregementet, Sergeanten *Carl Isak Adolf Gyllenhammar* 300 R:dr, att med månaden näst efter den, i hvilken han erhåller afsked ur krigstjensten, för hans återstående lifstid årligen utgå; dock med vilkor att Gyllenhammar, som redan är berättigad att mot expektansavgifters erläggande, efter afgång ur tjensten, framdeles komma i åtnjutande af pension från Arméens pensionskassa, skall åligga att från den tidpunkt, då han sålunda eger uppbära pension från berörda kassa, vidkännas en mot beloppet deraf svarande minskning i pensionen å indragningsstat;

för Löjtnanten vid Calmar regemente *Philip von Krusenstjerna* 450 R:dr, att med månaden näst efter den, hvori han erhåller afsked ur krigstjensten, under hans återstående lifstid årligen utbetalas; dock med vilkor att han från tjensten afgår innan han blifver till pension ur Arméens pensionskassa berättigad;

för extra Bataljonsläkaren vid Kongl. flottan J. G. M. Brovalls enka, *Anna Lovisa Ulrika Brovall* född *Svensson*, 125 R:dr årligen under hennes återstående lifstid;

för Professoren J. S. Bagges enka, *Anna Margareta Bagge*, född *Ödman*, 500 R:dr årligen under hennes återstående lifstid

för Adjunkten vid elementarläroverket i Wisby *Per Arvid Säve* 2,000 R:dr, att under hans återstående lifstid årligen utgå från och med månaden näst efter den, hvarunder afsked varder honom beviljadt;

för Adjunkten vid elementarläroverket i Jönköping *Johan August Lagerqvist* 1,125 R:dr, att under hans återstående lifstid årligen utgå från och med månaden näst efter den, under hvilken afsked från tjensten varder honom beviljadt; och

för Rektoren Carl Rääfs enka *Henrietta Katarina Rääf*, född *Nordström*, 300 R:dr, att från den 1 innevarande Maj under hennes återstående lifstid årligen utgå.

4:o. För Länsmannen i norra distriktet af Walbo härad i Elfsborgs län *Emanuel Sandberg* har Eders Kongl. Maj:t äskat anvisande af en årlig pension å 525 R:dr; men, enär upplyst blifvit, att bemälde Sandberg numera affidit, har Riksdagen ansett frågan om den föreslagna pensionens beviljande hafva förfallit.

5:o. Eders Kongl. Maj:ts nådiga framställning om pension af 150 R:dr åt förre Underjägaren å Kronoparken Vestra Kinneskogen i Skaraborgs län *Conrad Roos* har icke blifvit af Riksdagen bifallen.

6:o. På sätt Eders Kongl. Maj:t föreslagit har Riksdagen till understöd åt sådane efter 1808 och 1809 års krig kvarlevande landtvärnsmän, som deraf äro i behof, å Allmänna indragningsstaten till Eders Kongl. Maj:ts disposition anvisat för år 1872 ett belopp af 20,000 R:dr.

7:o. Eders Kongl. Maj:ts nådiga förslag derom, att den nu å Femte hufvudtiteln uppförda indragningsstat jemte de till densamma utgående aflöningar måtte till Allmänna indragningsstaten öfverflyttas, har Riksdagen, på sätt uti dess underdåniga skrifvelse, angående regleringen af utgifterna under Femte hufvudtiteln, vidare omförmäles, ansett sig icke böra bifalla.

8:o. Sedan Eders Kongl. Maj:t genom nådig Resolution den 6 Augusti 1869 förklarar Arrendatoren Jonas Niklasson, hvilken, enligt kontrakt med Kammarkollegium, på 30 år, räknade från midfastan 1848, arrenderat numera till statsverket indragna härads-skrifvarebostället *Stora Hjerpetorp N:o 1* i Elfsborgs län, berättigad att såsom ersättning för ett bostället tillhörigt qvarnfall, som genom sänkning af sjön Eldmörjan gått förloradt, årligen utbekomma ett belopp af 37 R:dr 50 öre, så har Eders Kongl. Maj:t nu begärt, att nämnda belopp måtte varda å Allmänna indragningsstaten uppfördt, att under det återstående af arrendetiden från och med år 1871 till Jonas Niklasson årligen utgå.

Hvad Eders Kongl. Maj:t i förevarande hänseende föreslagit har Riksdagen bifallit.

9:o. Då riksmärkegångspriset å spanmål åren 1868, 1869 och 1870 utgjort i medeltal 2 R:dr 69 öre kubikfoten, motsvarande 16 R:dr 99 öre för tunnan, eller 6 R:dr 49 öre utöfver det värde, 10 R:dr 50 öre för tunnan, hvartill spanmålen vid 1841 års statsreglering beräknades, har Eders Kongl. Maj:t föreslagit, att den lönefyllnad, hvarom, jemlikt då stadgade grunder, de embets- och tjenstemän in. fl., som före vidtagandet af

berörda statsreglering tillträdt och ännu bibehålla löner med derunder beräknad spanmål, äro tillförsäkrade, måtte af Riksdagen bestämmas till nämnda prisskilnad, 6 R:dr 49 öre för tunnan, till utgående från allmänna indragningsstaten.

Jemväl denna nådiga framställning är af Riksdagen bifallen.

10:o. På sätt i Riksdagens underdåniga skrifvelse angående regleringen af utgifterna under Riksstatens Sjunde Hufvudtitel omförmäles, hafva nedannämnde, *magasinsstaten* tillhörande personer blifvit å Allmänna indragningsstaten öfverflyttade till åtnjutande under sin återstående lifstid af följande belopp, nemligen:

Förvaltaren vid Göteborgs kronomagasin, Löjtn. <i>V. A. Hedelius</i> .	R:dr 750 —
Föreståndaren vid Göteborgs kronobageri, Bagaren <i>R. Greiffe</i> . . .	» 300 —
Förvaltaren vid Carlstens kronomagasin, Öfveruppsyningsmannen vid tullverket <i>C. Engstedt</i>	» 750 —
Förvaltaren vid Landskrona kronomagasin, f. d. Kaptenen <i>J. G. Rundqvist</i> ,	» 750 —
Förvaltaren vid Malmö kronomagasin <i>G. Rydberg</i>	» 750 —
Förvaltaren vid Torsebro kronomagasin <i>S. D. Möller</i>	» 750 —
Föreståndaren vid Christianstads f. d. kronobageri, Bagaren <i>A. Landegren</i>	» 250 —
Förvaltaren vid Wadstena kronomagasin <i>G. Wallerstedt</i> och Förvaltaren vid Wisby kronomagasin, Landträntmästaren <i>M. F. Ihre</i>	» 700 — » 750 —

med rättighet dessutom för Magasinsförvaltaren Wallerstedt att, efter frånträdande af nu åt honom upplåtna boställslägenhet, erhålla vanlig hyresersättning 50 R:dr, och med skyldighet för samtliga ofvan uppräknade personer att vara underkastade den jemkning af beloppen, som kan blifva en följd deraf, att de, vid afgången från sina befattningar, eller sedermera, komma för annan allmän tjänst i åtnjutande af löne- eller annan inkomst.

11:o. Enär de nu å Allmänna indragningsstaten gjorda nya anvisningar antagits blifva ungefärligen motsvarade af de besparingar, som genom äldre pensionstagares afgång uppkomma, har Riksdagen ansett det för nämnda stat uppförda förslagsanslag icke böra undergå någon förändring; hvadan samma anslag blifvit upptaget till oförändradt belopp, 892,842 R:dr 1 öre.

Vidare har Eders Kongl. Maj:t gjort framställning om beviljande af nedannämnda *extra anslag* för år 1872.

12:o. I och för *arméens pensionering* har Eders Kongl. Maj:t äskat dels för upprätthållande af *Arméens pensionskassas egen pensionering* en summa af 85,500 R:dr, eller enahanda belopp, som för innevarande år finnes anvisadt, och *dels för fortfarande tillämpning af nu gällande pensionsstater* af den 9 Februari 1858 och den 6 November

1860 att kreditiv å 245,000 R:dr, att användas till betäckande af den skilnad, som för Arméens pensionskassa under år 1872 kan uppstå genom den ifrågavarande pensioneringens tillämpning.

Beträffande det förstnämnda af ifrågavarande anslagsbehof har Riksdagen inhemtat, att det för år 1869 beviljade bidrag till enahanda belopp som det nu äskade, eller 85,500 R:dr, lemnat ett öfverskott af 18,743 R:dr 84 öre, hvilket kommer att till statsverket återlevereras, samt att jemväl å de närmast föregående årens anslag af lika belopp uppkommit icke obetydliga öfverskott, uppgående:

för år 1866 till	R:dr 17,554: 74 öre.
» » 1867 »	» 19,794: 07 »
» » 1868 »	» 25,327: 17 »

och har alltså någon nedsättning af ifrågavarande anslag syntes Riksdagen utan olägenhet kunna ega rum.

Vidkommande åter det till fyllnadspensioner begärda kreditivet för tillämpning af nu gällande pensioneringsstater för arméens befäl och tjenstemän, har Riksdagen icke haft något att anmärka vid den beräkning öfver detta behof, som i statsrådsprotokollet finnes framlagd; och Riksdagen har derföre dels för upprätthållande af Arméens pensionskassas egen pensionering för år 1872 på extra stat anvisat ett kreditiv å 70,000 R:dr, med skyldighet för pensionskassan att till Riksgälds-kontoret afstå det för året pensionskassan tillkommande förhöjda vederlag för de till statsverket indragna rusthållsafgifterna och under enahanda vilkor i öfrigt, som hittills egt rum, eller att årsanslaget kvartalsvis utbetalas, med förbindelse för pensionskassans direktion att, så snart årets räkenskaper hunnit afslutas, behörigen ådagalägga, om hela anslaget eller huru stor del deraf för ändamålet varit behöfligt, samt att, i händelse det lyftade beloppet icke åtgått, öfverskottet återlemna; och dels för fortfarande tillämpning af nu gällande pensionsstater af den 9 Februari 1858 och den 6 November 1860 för år 1872 anvisat på extra stat ett kreditiv af 245,000 R:dr, att användas till betäckande af den skilnad, som för Arméens pensionskassa under samma år kan uppstå genom den ifrågavarande pensioneringens tillämpning, och att utbetalas sålunda, att hälften deraf utgifves den 1 April, och andra hälften den 1 Oktober, med förbindelse för direktionen att, vid requirerande af första halfarets belopp, med afslutade räkenskaper redovisa föregående årets utgift.

13:o. Slutligen har Eders Kongl. Maj:t äskat att följande kreditiv måtte anvisas, nemligen:

dels för att fortfarande ej mindre sätta *Amiralitets-krigsmanskassan* i stånd att till sjöförsvarets embets- och tjenstemän samt betjente, som söka afsked, genast utgifva pensioner, enligt de för kassan nu gällande pensionsgrunder, än äfven utgöra tillgång till de dem tillförsäkrade fyllnadspensioners utbetalande R:dr 75,000: —

dels för upprätthållande af den sjöförsvarets afskedade gemenskap förunnade förbättrade pensionering » 40,000: —

eller tillhopa R:dr 115,000; —
med

med direktionen öfver nämnda kassa lemnad rättighet att å berörda kreditiv under loppet af år 1872 lyfta hvad för omförmälda behof blifver erforderligt.

Till förberörda ändamål äro för innevarande år såsom kreditiv anvisade 72,000 R:dr för fortsatt tillämpning af staten för pensionering af sjöförsvarets embets- och tjänstemän samt betjente, och 40,000 R:dr för upprätthållande af den gemenskapen vid sjöförsvaret förunnade förbättrade pensionering, och Eders Kongl. Maj:t har alltså i förstnämnda hänseende för år 1872 äskat en förhöjning af 3,000 R:dr.

Rörande behofvet af denna förhöjning är i statsråds-protokollet hufvudsakligen anfördt, att Eders Kongl. Maj:t ansett den form af kreditiv, under hvilken de nu ifrågasvarande bidragen till pensioneringen utginge, böra föranleda den förändring i de för desamma begagnande hitintills föreskrifna vilkor, att hvad som å ett års kreditiv ej behöfde för pensioneringen under samma år användas, icke vidare finge till ett påföljande år reserveras, men att, i sådant fall, förstnämnda kreditiv ej kunde anses för sitt ändamål tillräckligt, enär, enligt uppgift från Direktionen öfver Amiralitets-krigsmanskassan, till pensionering af sjöförsvarets embets- och tjänstemän samt betjente för år 1869 erfordrats statsbidrag af 73,306 R:dr. Till samma kassa utginge dessutom, enligt Kongl. Brevet den 18 Januari 1853, från Femte Hufvudtitelns allmänna besparingar ett belopp af 1,905 R:dr, i afseende å hvilket statsbidrag blifvit meddeladt, att, sedan vid 1850—1851 årens riksdag Rikets Ständer — jemte det de, för sin del, medgifvit att de vakans- och förslags-liggetidslöneinnehållningar, hvilka dittills, vid inträffade ledigheter, tillfallit Civilstatens pensionskassa, Arméens pensionskassa och Amiralitets-krigsmanskassan, finge upphöra — beviljat såsom bidrag till ersättning för den förmån, hvaraf dessa kassor genom förändringen skulle gå i mistning, ett årligt anslag af 5,000 R:dr Banko, att på Riks-statens Nionde Hufvudtitel uppföras till Kongl. Maj:ts disposition, såvida Kongl. Maj:t funne för godt att af de på Hufvudtitlarne härigenom uppkommande ökade besparingar anvisa de summor, hvilka utöfver dessa 5,000 R:dr Banko såsom ersättning åt förenämnda pensionskassor erfordrades; så hade Kongl. Maj:t genom ofvanberörda nådiga Bref förständigat Förvaltningen af sjö-ärendena att tillse, det af lönebesparingarne å Femte Hufvudtiteln i första rummet från och med år 1852 beräknades och utginge den ersättning, som, utöfver beviljadt anslag, borde tillkomma Amiralitets-krigsmanskassan för de densamma förut anslagna, men frångångna förslags-liggetidsbesparingar; och hade denna ersättning sedermera utgått med omförmälda belopp af 1,905 R:dr.

Då emellertid en dylik anvisning på kommande tillfälliga besparingar icke borde längre fortvara, har Eders Kongl. Maj:t, med anledning häraf och på grund af hvad ofvan är anfördt, föreslagit det först omförmälda kreditivets förhöjning till 75,000 R:dr, i hvilket belopp då jemväl vore inbegripen ersättning för ofvannämnda 1,905 R:dr, som i sådant fall icke vidare skulle komma att från hufvudtitelns allmänna besparingar för ändamålet utgå.

Jemlikt särskilda nådiga föreskrifter ingår omförmälda ersättning för mistade löneinnehållningar till den under Amiralitets-krigsmanskassan hörande enke- eller gratialfonden, och *då* således dessa medel användas för annat ändamål än det, hvartill ifrågasvarande för uppehållande af pensioneringen för sjöförsvarets embets- och tjenstemän samt betjente beviljade kreditiv är afsedt, *då*, på sätt ofvan är omförmäldt, Rikets Ständer begärt att ersättningen måtte anvisas å hufvudtitlarnes allmänna besparingar, dit de besparade lönerna numera ingå, samt *då* enahanda anvisning af samma anledning förefinnes å allmänna besparingarne under Andra, Fjerde, Sjetten, Sjunde och Åttonde hufvudtitlarne, torde ofvanberörda ersättningsbelopp, 1,905 R:dr, lämpligast böra äfven framgent af Femte hufvudtitelns allmänna besparingar utgå och således den af Eders Kongl. Maj:t äskade kreditivsumma, 75,000 R:dr, kunna med samma belopp, eller i rundt tal 2,000 R:dr, nedsättas; hvadan Riksdagen, som vid det för gemenskapens pensionering begärda belopp icke haft något att erinra, Eders Kongl. Maj:ts förevarande nådiga framställning på det sätt bifallit, att för år 1872 följande två kreditiv på Statskontoret anvisats, nemligen:

för att fortfarande ej mindre sätta Amiralitets-krigsmanskassan i tillfälle att till sjöförsvarets embets- och tjenstemän samt betjente, som söka afsked, genast utgifva pension, enligt de för kassan gällande pensioneringsgrunder, än äfven utgöra tillgång för de dem tillförsäkrade fyllnadspensioners utbetalande	R:dr 73,000: —
samt för upprätthållande af den sjöförsvarets afskedade gemenskap för-	
unnade förbättrade pensionering	» 40,000: —
	<hr/>
	tillhopa R:dr 113,000: —

med rättighet för direktionen öfver Amiralitets-krigsmanskassan att å dessa kreditiv under loppet af år 1872 lyfta hvad som för omförmälda behof blifver erforderligt.

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 17 Maj 1871.

TABLE I

Tab. Litt. A.

Tabell öfver de ordinarie anslagen

Pensions- och Indragnings-staterna.

A. Pensions-staten.

Civilstatens Pensionskassa:

Pensionsstaten för civile embets- och tjenstemän	37,500: —
Dito för deras enkor och omyndiga barn	45,000: —
Ersättning för mistade löne-innehållningar	2,245: 50
Dito för nådårs- och begrafningshjelps-besparingar	6,540: —
För pensionering af kommissions-landtmätare jemte dessa tjenstemäns enkor och barn	7,200: —

Arméens Pensionskassa:

Pensionsstaten för militäre embets- och tjenstemäns samt underofficerares enkor och barn	37,500: —
Ersättning för mistade löne-innehållningar	4,639: 50
Dito för nådårs- och begrafningshjelps-besparingar	28,080: —

Wadstena Krigsmanshuskassa

Amiralitets-krigsmanskassan:

Förra anslaget under denna titel	43,100: —
Ersättning för mistade löne-innehållningar	615: —
Dito för nådårs- och begrafningshjelps-besparingar	2,580: —

Invalidhusfonden

För blesserade Öfver- och Underofficerare, Reservationsanslag

Bidrag till handelsflottans pensionsanstalt, att af tullmedlen direkte utgå, Förslagsanslag:

Nuvarande beloppet	74,000: —
Tillkommer, förhöjning	4,000: —

Bidrag till folkskolelärares pensionering

Bidrag till folkskolelärares enke- och pupillkassa

Bidrag till Kongl. Theaterns pensionskassor

S:gr

B. Allmänna Indragningsstaten.

För diverse föremål, Förslagsanslag

Summa

under Riks-statens Nionde Hufvudtitel.

Peningar.		Förslagsanslag:								Summa Riksmünt.	
		Indelt ränta och ersättning för indragna räntor.		Indelt tionde och ersättning för indragna tiondeanslag.		Oindelt spanmål.					
						Mått.		Värde förslagsvis å 2 R:dr 10 öre kubikfoten.			
R:dr.	öre.	R:dr.	öre.	R:dr.	öre.	Kubikfot.	k:nor	R:dr.	öre.	R:dr.	öre.
98,485	50	—	—	—	—	—	—	—	—	98,485	50
70,219	50	—	—	—	—	—	—	—	—	70,219	50
193,058	98	—	—	—	—	24,713	3	51,897	93	244,956	91
46,295	—	—	—	—	—	—	—	—	—	46,295	—
3,239	16	—	—	—	—	25,315	2	53,161	92	56,401	08
5,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5,000	—
78,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	78,000	—
30,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	30,000	—
2,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2,000	—
6,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	6,000	—
532,298	14	—	—	—	—	50, 2	—	10, 0	85	637,357	9
889,500	37	3,129	41	151	75	28	8	60	48	892,842	01
1,421,798	51	3, 29	41	151	75	50,057	3	105,120	33	1,530,200	—

Litt. B.

Allmänna Indragningsstaten.

	Riksmünt.	
	R.dr.	öre.
Ny anvisning.		
Soldaten Gustaf Munters enka, <i>Maja Stina Svensdotter Munter</i> . . .	50	—
samt hvarje af hennes och Munters tre minderåriga barn, dottern <i>Cajsa Lisa</i> , samt sönerne <i>Johan Ludvig</i> och <i>Gustaf Gottfrid</i> , ett belopp af 25 R:dr att utgå intilldess de uppnått 15 års ålder . 75: —	125	—
Vaktknekten vid Linköpings länsfängelse <i>Nils Nilsson</i>	400	—
Furiren vid första Lifgrenadier-regementet, Sergeanten <i>Carl Isak Adolf Gyllenhammar</i>	300	—
Löjtnanten vid Calmar regemente <i>Philip von Krusenstjerna</i>	450	—
Till understöd åt kvarlevande i behof stadde <i>landtvärnsmän</i>	20,000	—
Extra Bataljons-läkaren J. G. M. Brovalls enka, <i>Anna Lovisa Ulrika Bro- vall</i> , född <i>Svensson</i>	125	—
Professoren J. S. Bagges enka, <i>Anna Margaretha Ödman</i>	500	—
Ersättning åt arrendatorn af indragna häradsskrifvare-bostället Stora Hjerpe- torp N:o 1 i Elfsborgs län, <i>Jonas Niklasson</i> , att under återstående arrendetiden från och med år 1871 utgå	37	50
Adjunkten vid Wisby elementar-läroverk <i>Per Arvid Säve</i>	2,000	—
Dito vid Jönköpings dito <i>Johan August Lagerqvist</i>	1,125	—
Rektorn vid Carlskrona dito C. Rääfs enka, <i>Henrietta Katharina Rääf</i> , född <i>Nordström</i>	300	—
Förvaltaren vid Göteborgs krono-magasin, Löjtnanten <i>V. A. Hedelius</i>	750	—
Föreståndaren vid Göteborgs kronobageri, Bagaren <i>R. Greiffe</i>	300	—
Transport	26.412	50

	Riksmünt.	
	R.dr.	öre.
Transport	26,412	50
Förvaltaren vid Carlstens krono-magasin, Öfveruppsyningsmannen vid Tullverket, <i>C. Engstedt</i>	750	—
Dito vid Landskrona dito, f. d. Kaptenen <i>J. G. Rundqvist</i>	750	—
Dito vid Malmö dito <i>G. Rydberg</i>	750	—
Dito vid Torsebros dito <i>S. D. Möller</i>	750	—
Föreståndaren vid Christianstads f. d. kronobageri, Bagaren <i>A. Landegren</i>	250	—
Förvaltaren vid Wadstena krono-magasin <i>G. Wallerstedt</i>	700	—
jemte hyresersättning efter frånträdande af innehafvande boställslägenhet	50	—
Dito vid Wisby krono-magasin, Landtränmästaren <i>M. F. Ihre</i>	750	—
Summa	31,162	50

Litt. C.

Tabell öfver de **extra ordinarie anslagen** under
Riks-statens Nionde Hufvudtitel.

		Riksmünt.	
		R.dr.	öre.
Pensionsstaten.			
Arméens Pensionskassa:			
För upprätthållande af Arméens Pensionskassas egen pensionering, <i>kreditiv</i>	70,000: —		
För fortfarande tillämpning af nu gällande pensionsstater för arméens befäl och tjenstemän, <i>kreditiv</i>	245,000: —	315,000	—
Amiralitets-krigsmanskassan:			
För fortsatt tillämpning af staten för pensionering af sjöförsvarets embets- och tjenstemän samt betjente, <i>kreditiv</i>	73,000: —		
För upprätthållande af den gemenskapen vid sjöförsvaret förunnade förbättrade pensionering, <i>kreditiv</i>	40,000: —	113,000	—
	Summa	428,000	—